

(01-38)

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

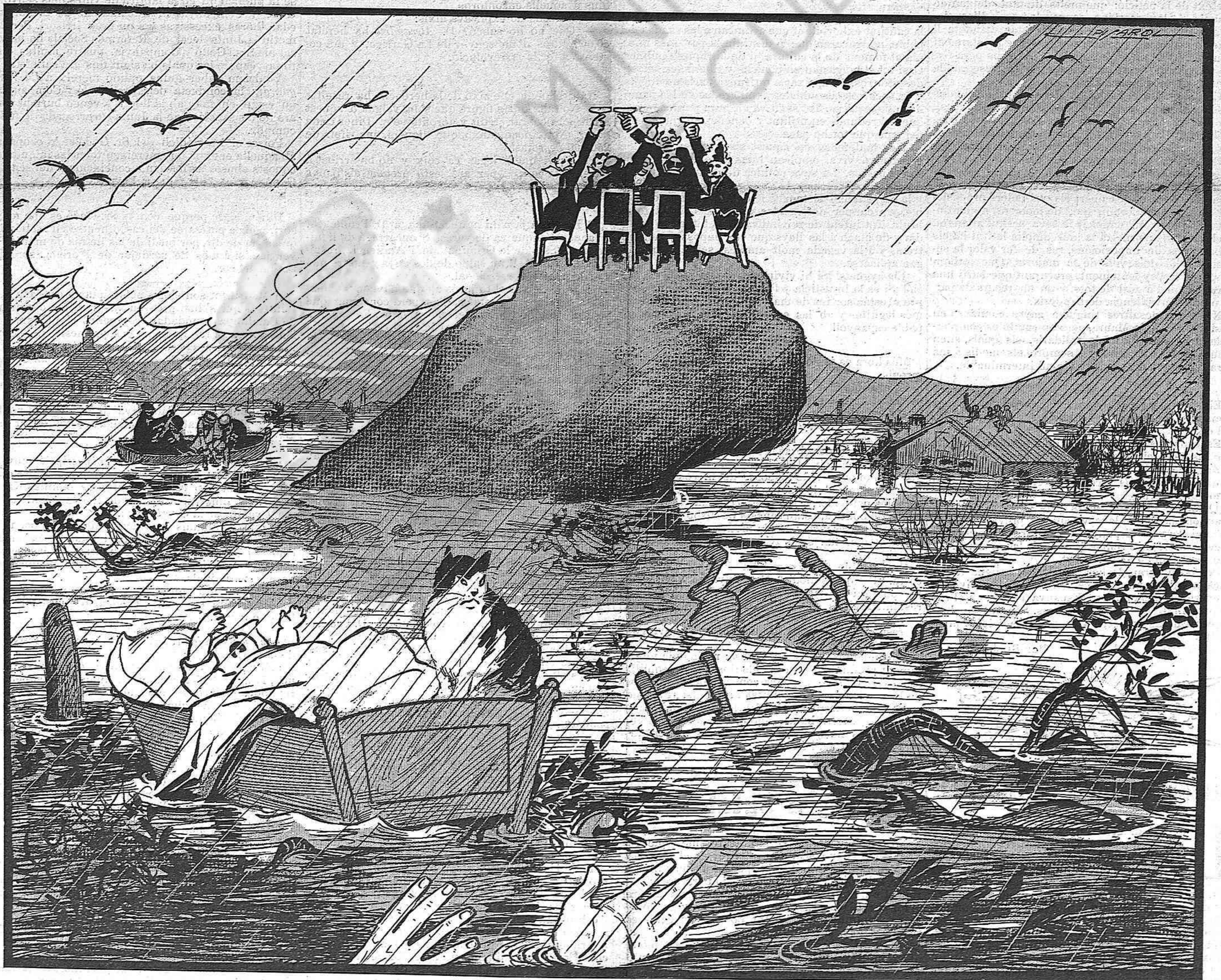
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

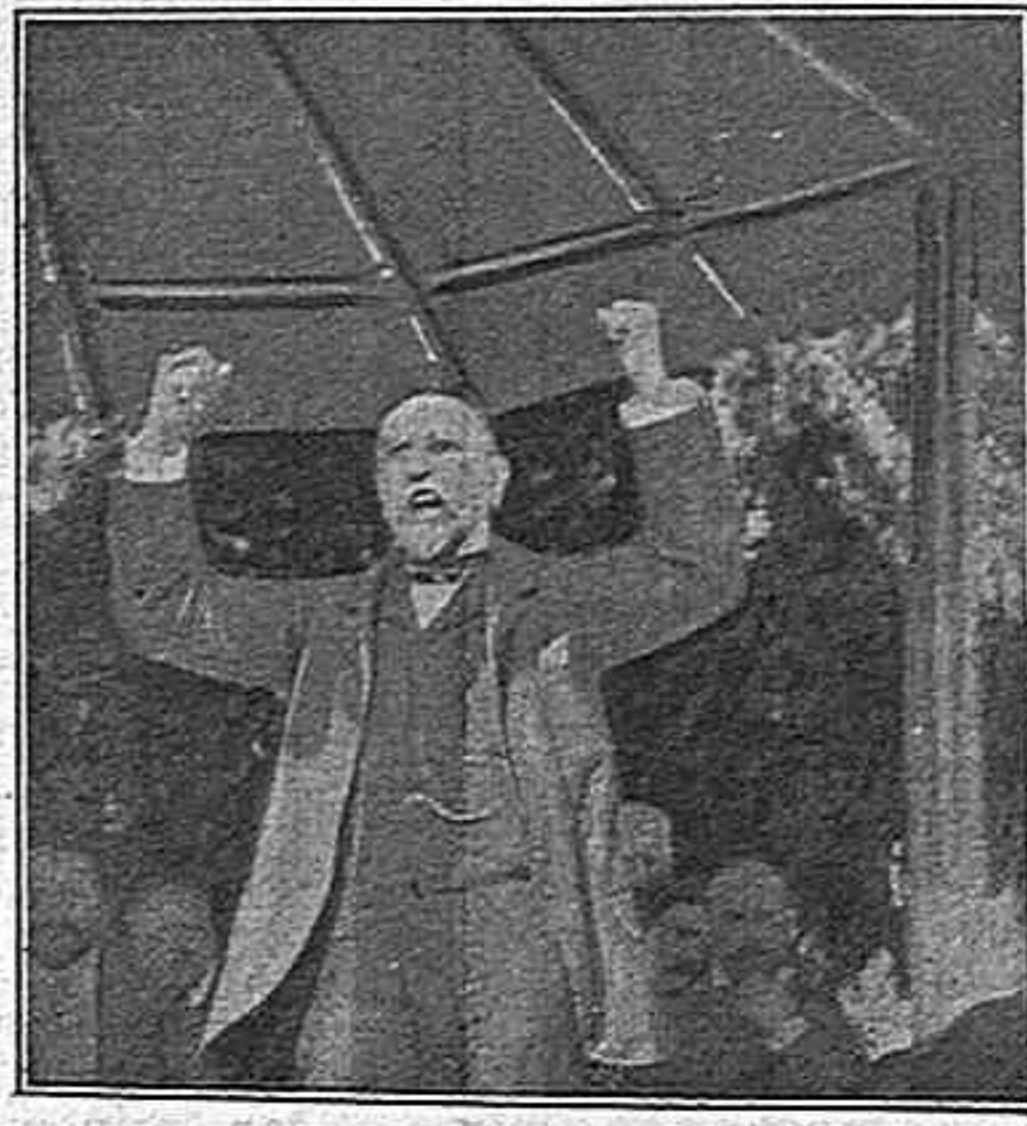
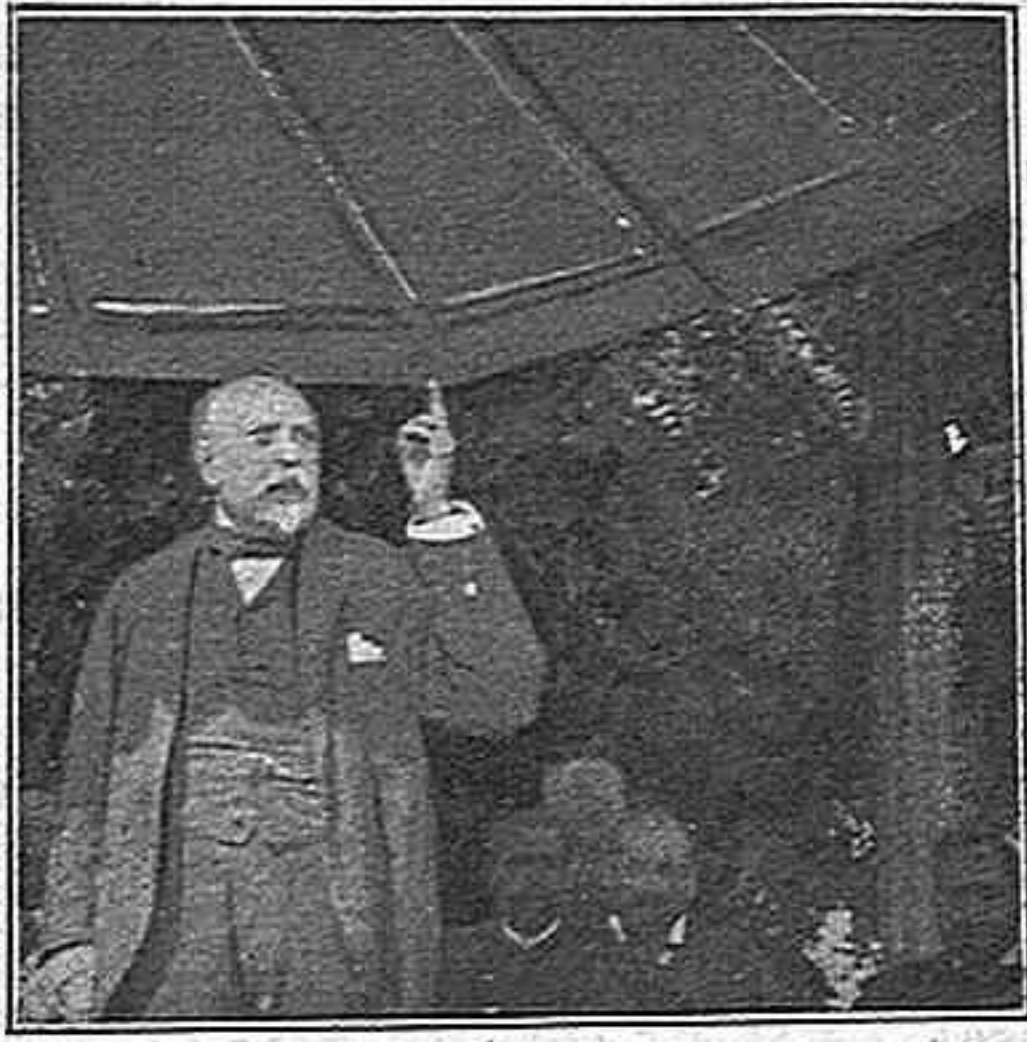
PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA, pessetas 1'50.—EXTRANGER, 2'50.

Espanya inundada

DON ANTÓN, als seus companys: —¡Vinga xampany, noys!... Aquí ray que l' aygua no hi arriba.

La Solidaritat á Galicia

Don Nicolau Salmerón, dirigint la paraula al poble en el meeting de Betanzos.

teix.» Y no olvidin que hi ha homes que ells sols formen una agrupació, y que, en aquestes condicions, no poden exercir la mutualitat, sino ab sí mateixos.

Els tocinayres barcelonins, en atenció als preus elevats del bestiar porquí, s'han declarat en huelga.

Un pobre be, camí del escorxador, belava tristament: —¡Quin món aquest!.. ¡Tots els porchs tenen sort!

Els francesos han anat á Rabat, han vist al Sultán, y han sigut objecte de tota mena de atencions.

En cambi els representants d'Espanya s'han quedat pel camí.

y «En Joan Trapella» he rebut net, flamant y nou de trinca.

Per tractari familiarment, com me dius tú que desitjas, d'arribada l'he llegit als de casa, y me plau dirte qu'ab la dona y la total ens hi hem fet un tip de riure.

Sobre tot la part de vers, noy, jo la trobo magnífica; id' aixó se'n diu parodiari ab totes las campanillas!

Primeya havia llegit un' obra tan aixerida com la del Trapella aquest, llarch de dits y... curt d'hermilla, del temps de Tres-dos-girats fins la data d'avuy dita.

¡Que com més va, tú més be tocas la corda satírica! Se veu qu'estás molt d'humor; se veu que la Musa t'pica, y que si tens mals-de-cap... ¡els sabs engegar á didal!...

F. CARRERAS P.

P. D. Del argument te'n parlaré un altre dia, iquan hagas cullit el... such qu'encare tens á la vinya!...

ANAGRAMA

—Total quina tot més grossa tens á la punta del nas!
—Deu ser d'aquell cop de cróssa que m'ha dat ton bordégas.

TRES CALANDRIS DE MASNOU
TRENCA-CLOSCAS

T. SALA TRES

Formar ab aquestas lletras un drama catalá.
ENRICH BONAGARRIGA (a) SUAT
GEROGLÍFICH COMPRIMIT

TTTTTTTTTTT

RAMONET CAMALLARC

Caballers: M. T. Noy de Montanya, N. R. (a) Nen-cubí, Un blanench, Un qu'estima á una María, Benet Nadal, Joaquina Puges, Noy del Bogatell, Jaumet de Gracia Poca, El Compte de la Verola, Mimi y Pepita Felip, y Joseph del Broch: No va.

Caballers: Amadeu Nadal B., Hipòlit Nadal M., Tres calandris de Masnou, Ricardo Laffitte, y José Junyent: Poch ó molt anirà.

Caballers: F. T. (S. A.), J. P. C., J. Moret de Gracia, Joseph dels Melons, S. T., E. Ll. C., y M. B.: Gracias per l'envío... Veurem de complaurels.

Caballer: Que de Ca: Vosté es un continuador de'n Narcís del Toro, pero aquest ho feya millor.—J. Torrent Ciurana: Ho llegiré ab detenció, y si va bé y hi ha temps y espay anirà al Almanach.—Faune: Ab la carta hi hem rigut molt, l'article encare no l'havem llegit. Pensi que si 'ns agrada's publicará, pero no confongui agradar ab estar bé. Ah, y si veu á n' en Jou, expressions de part de la colla.—Joseph Casadesús: Recordo que's va rebre, pero no li puch assegurar res... Aviat sortirà de duptes.—Un ganxet: Veurem de aprofitarho.—F. P. Valdés: No es gayre nou.—Victor Canigó: No se li pot assegurar res.—R. A. (a) Pau de las Calsas Curtas: No s'ho prengui d'aquesta manera. Es obligació que hi tenim, aixó de la sátira-crítica.—J. de l' A.: No 'ns es possible. No interessaria prou. Ademés, no s'admeten pseudònims per' aquestas assumptos.—M. T. A. Buenos Aires: Rebut el número del periódich, y enterats ab gust del seu notable article en defensa de Catalunya.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8
Tinta Ch. Lorilleux y C.^a

Vels'hi aquí una víctima del fervor monárquich. L'han agafat per massa amor als reis.

D'una iglesia de Toledo han desaparecut dos magnífichs quadros del Greco, venuts al estranger per 200,000 pessetas.

En cap més país del món se consenten aquestos abusos vergonyosos, que desposseixen á la nació de las reliquias de las sevas glorias.

Y en cambi aquí els governs se quedan tan tranquils, trobant la cosa lo més natural del món.

Bé es veritat que aquí de quadros ne quedaran sempre.

Quadros al viu, davant dels quals els d'en Velázquez, d'en Murillo y el Greco, palideixen y perden tota la importancia.

¿Quins quadros d'aquests mestres tindran may l'horror trágich y emocionant que ofereixen las últimas inundacions?

Ha circulat ab profusió per Barcelona una circular del marqués de Valdeiglesias, recordant que La Epoca ha sigut sempre un periódich molt amich de Catalunya y interoc santlos á suscriures'hi.

Es lo que 'ns faltava veure: tot un senyor Marqués demanant caritat!

Vels'hi aquí un succés, en apariéncia baladí, pero que fá época.

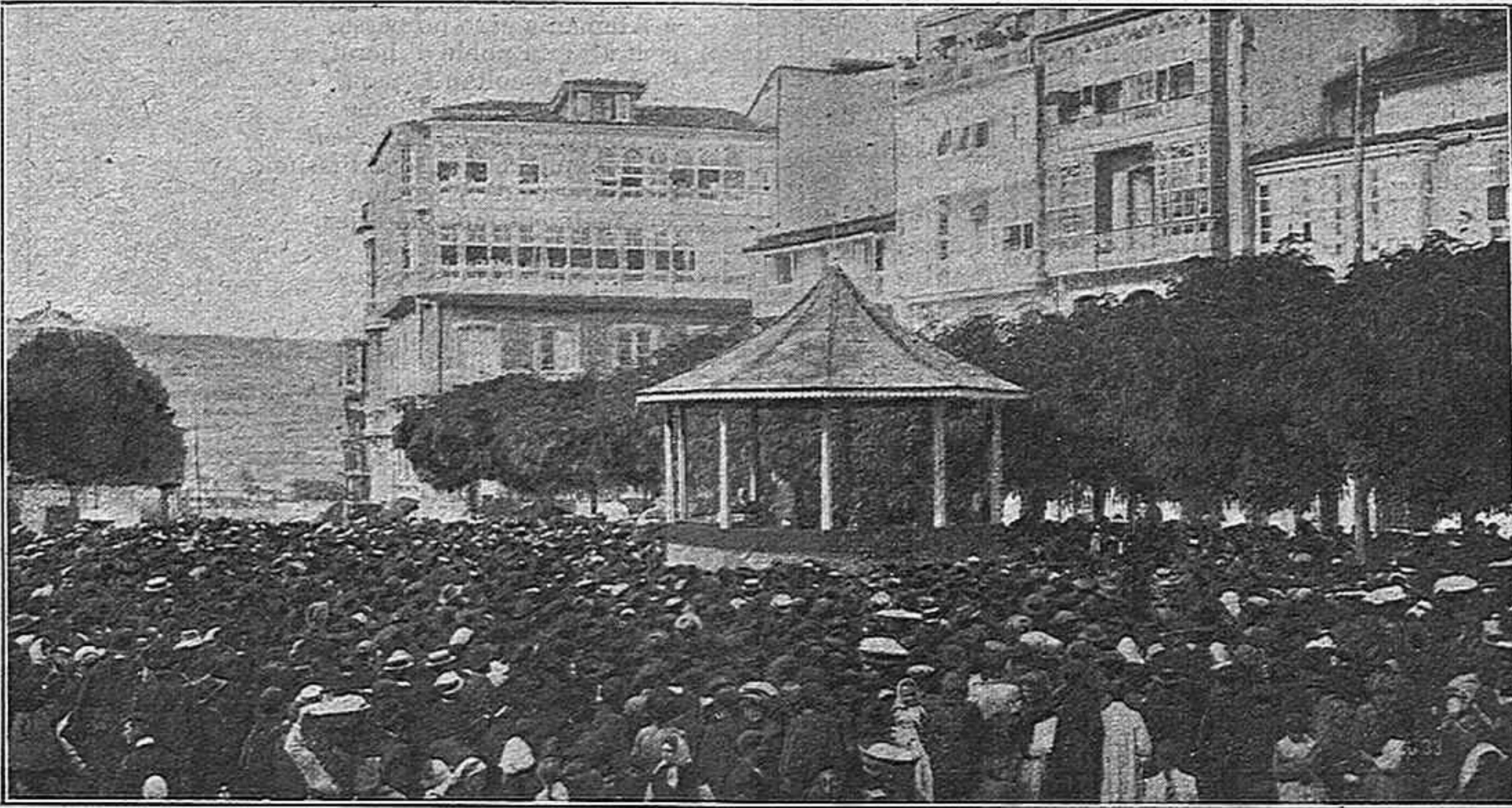
Per' evitar las desgracias y perjudicis ocasionats per las riuhadas, El Globo de Madrit ha trobat un medi molt prácticich, consistent en que'l Govern prohibeixi la construcció de fábricas y la instalació de canals arrán dels rius. D'aquesta manera 'ls ayguats no trobarian res per destruhir.

Aixís també, si's prohibís la procreació de la especie, á la volta d'alguns anys al món no's moriria ningú.

Aquesta gran idea ha brotat del cervell d'un antich conegut: D. Llorens Coria. ¡Sols el Bobo de Coria pot concebir uns pensaments tan colossals!

Las inundacions son degudas á un desequilibri de l'atmósfera, produhit principalment per la tala dels boscos.

¿Y á qué es deguda la tala dels boscos? A un altre desequilibri: al desequilibri mental dels governs que, per dessidia y abandono, tiran á perdre la hisenda que tan despiadadament y sense solta venen explotant.

La plassa de Betanzos durant el meeting.

Y la naturalesa's venja, com si volgués aplicar el principi: «El loco con la pena es cuerdo.»

Traball ben inútil, porque 'ls nostres governs no tenen cura.

Un pobre home que ha passat una temporada al Hospital de Barcelona aná á queixarse á un periódich de que, durant la seva malaltia, no li permetian llegir altres diaris que l'Avi Brust y El Correo catalán, els únichs que tenen entrada en aquella santa casa.

Tot desseguida vaig creure que aixó devia ser cosa no del rector del Hospital, sino del metje.

Perque la lectura obligada d'aquells diaris produheix el mateix efecte que 'ls preparats d'opi y, al aplicarlos, sempre s'estalvia lo que s'hauria de gastar en la farmacia.

Comptes vells.

En una de las meriendas fraternals, organizadas per D. Prudencio, resultá un benefici de 715 pessetas, que ell digué que entregaria á la Agrupación republicana de Socorros mútuos.

Mes com siga que aquesta Agrupación republicana no ha existit may, no falta avuy qui's pregunta: —Aqueixas 715 pessetas zahont han anat á parar?

No s'hi encaparrin y pensin que no en va diu el refrán: «La caritat, ben entesa, comensa per un ma-

¡Ayrosa missió la que se'ns ha imposat en el conflicte marroquí! Mentres els altres menjan, á Espanya se li dispensa l'honor d'estirar el nas y ensumar.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN L'ÚLTIM NÚMERO

- 1.ª XARADA.—En-vi-o.
- 2.ª MUDANSA.—Digas—Dugas—Dagas.
- 3.ª TARJETA.—El amor á oscuras.
- 4.ª INTRÍNGULIS.—Indicis.
- 5.ª GEROGLÍFICH.—Per entressols las casas.

Han endevinat totes ó part de las solucions corresponents al número anterior, els caballers: El Compte de la Verola, Hipòlit Nadal, y José Junyent.

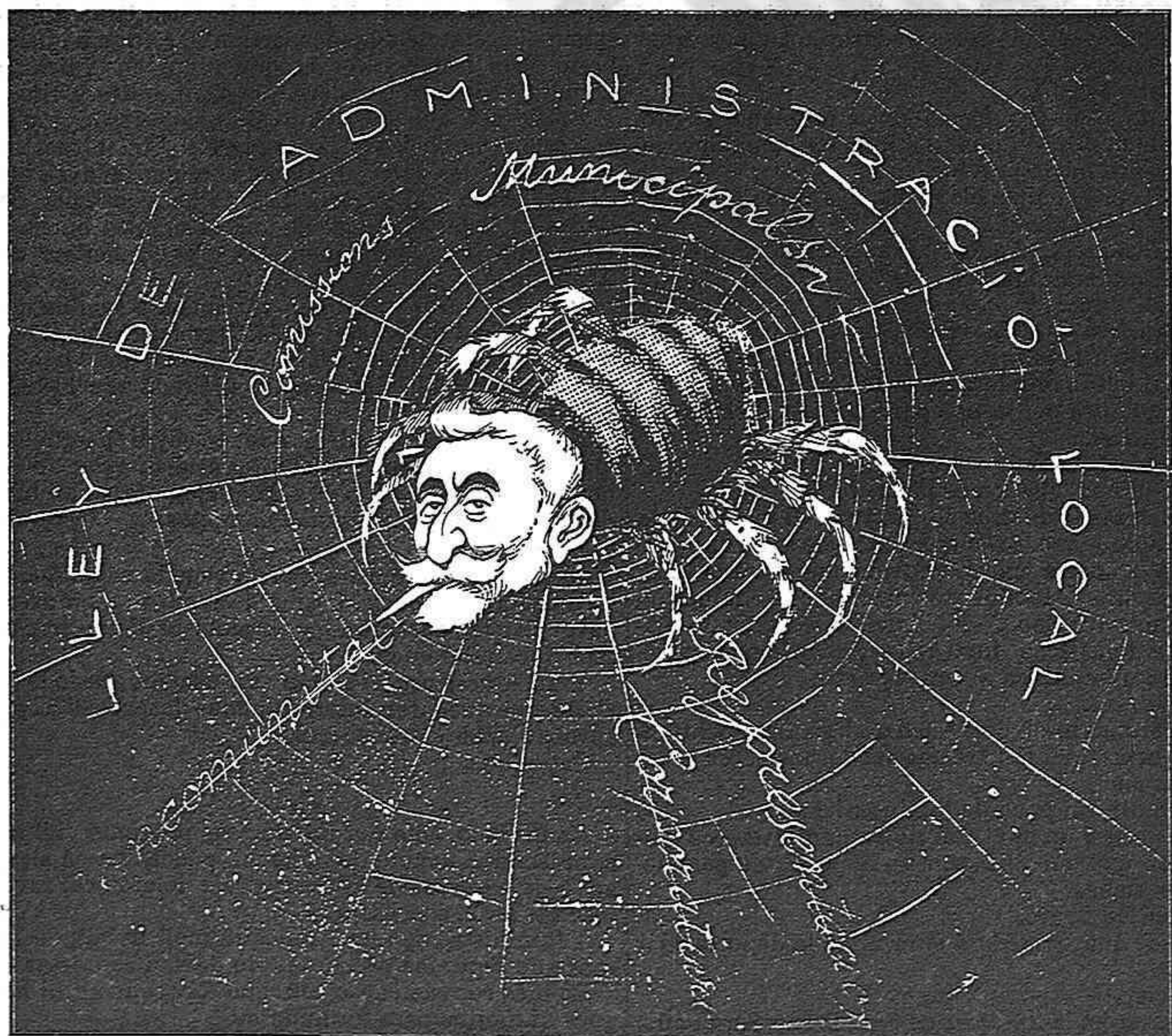
XARADA-POSTAL

Al festiu escriptor y amich EN JOSEPH ASMARATS ab motiu de haverme regalat sa xistosa comedia-parodia EN JOAN TRAPELLA.

Volgut amich Asmarats:
El correu no ha pas fet figa

EL PROECTE DE LLEY D' ADMINISTRACIÓ LOCAL

Com comensa y com acaba

El parany.

La solució.